

ἐκ κώδικος ἀδήλου χωρίου τῆς Χίου. [Ακαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ἰστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἀριθ. 4375.)].

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ *K(υρίο)ν* ἀμήν. Ἐπειδὴ καὶ νὰ ἔτυχεν θάνατος τοῦ ποτὲ Μιχάλη παπ(ᾶ) Κωνσταντῆ Ξανθοῦ καὶ ἡ οἰκητονομία αὐτοῦ ἔγγιζεν εἰς τὰ ἀδέλφια αὐτοῦ καὶ εἰς τὴν συμβίᾳν αὐτοῦ *Μαροῦν*, διὰ τοῦτο τ(ὴν) σήμερον ἐσυμφώνησαν καὶ τὰ δύο μέρη, τὰ ἀδέλφια αὐτοῦ ὁ *Σίδερος* καὶ ἡ *Μαροῦ* καὶ ἡ *Αννοῦ* μέρος ἐν, καὶ ἡ συμβίος αὐτοῦ *Μαροῦ* μέρος ἐτερον, καὶ ἔβαλαν ἀλπίτους τόν τε παπ(ᾶ) *Νικολῆν* *Μαλούρην* καὶ *Δημήτρην* παπ(ᾶ) *Σιδώρου* καὶ ἔσιασαν αὐτούς. Καὶ ἔλαβαν ἡ *Μαροῦ* ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἀποθανόντος τὰ δσα τῆς εἶχεν χαρισμένα καὶ ἀκόμη ὅ,τι τῆς ἔγγιζεν οἰκητονομία ἀπὸ ροῦχα καὶ χρεῖες, ὅλα τὰ ἔλαβεν καὶ εὑρίσκεται ἀνεπαμένη. Τὰ δὲ ἐπίλοιπα πράγματα, δσπίτια, χωράφια, πιάτρες, ξύλα, ἄγρια καὶ ἥμερα, χρεῖες καὶ ροῦχα τὰ παιόνουν τὰ τρία ἀδέλφια καὶ ἀναπαύτησαν καὶ αὐτοί. Καὶ ἔτζι ἀπὸ τὴν σήμερον ὑπόσχονται νὰ ἔχῃ κάθε εἰς τὸ μερίδιον ὅπου τοῦ ἐκατέβην, ώς καθὼς τὰ ἐμοίρασαν. Εἰς δὲ τὸ χρέος, ὅπου ἔχρεωστοῦσαν ἀμφότεροι τὸ ἀνδρόγυνον τοῦ *Γεώργη Γρυλλακιοῦ* ἀσλάνια 69, νὰ δώσῃ ἡ *Μαροῦ* τὰ ἴωτα γρόσια, τὰ δὲ ἐπίλοιπα νὰ τὰ δώσουν τὰ τρία ἀδέλφια. Καὶ ἀπὸ τὴν οῆμαρον μέγαντα ἀκαταζήτητοι τὰ δύο μέρη καὶ ἔξοφλιοῦνται ὁ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐτέρου καὶ μένονται ἡποδα ἰσχὰ ἐμείντα ἀβαντὰ τέλειον σούόφιν, ὑποσχάμενοι ποιήσουν καὶ γρηγορεῖσθαι. Ήτο ὅ καὶ τὸ παρόν ἐφράση ἐν ἐτσι—Τ. 46,
ΑΚΑΔΗΜΙΑ *ΑΘΗΝΩΝ*
Όκτωβρίου—6—Μάρτυρες.

+ παπ(ᾶ) *νικολῆς μαλονρι*—
+ διμιτρις παπ(ᾶ) *σιδορον*

20 + γεοργις *κουμακιν*
+ *μιχαλις γεράσιμακιν*
+ παπ(ᾶ) *γρηγόριος στάνον*^λ:
+ παπ(ᾶ) *διμιτρις δεκοκτούδιν*.

22. Πιθανῶς Σταυρινούδι (Σημ. Κ. Κανελλάκη).

61

Συμβιβαστικὸν τῆς 23 Αὐγούστου 1759—Ἐξ ἀντιγράφου Κ. Κανελλάκη ἐκ κώδικος ἀδήλου χωρίου τῆς Χίου. [Ακαδημία Ἀθηνῶν, Ἀρχεῖον Ἰστορικοῦ Λεξικοῦ (Ἀρχεῖα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Φιλολογικοῦ Συλλόγου, ἀριθ. 4375)].

Τὸ ἀντίγραφον στερεῖται τονισμοῦ.

+ *Eἰς τὸ ὄνομα τοῦ K(υρίο)ν ἀμήν. Γεώργης τοῦ παπ(ᾶ) Κωσταντῆ Καρβούνη <καὶ> ἡ *Μαρία* θνυατέρα τοῦ ποτὲ *Γεώργη Χώζη Παγιαζῆτ* παρὸν ἔμπροστεν ἐμοῦ τοῦ νοταρίου καὶ τῶν κάτωθεν μαρτύρων ὀμολόγησαν καὶ δμολογοῦν.*
Οντως αὐτὰ τὰ δύο μέρη καὶ ἔγιναν διὰ ἀνδρόγυνον προπερασμένον καιρὸν καὶ
5 ἥρθαν εἰς ἐσκάνδαλον ἀναμεταξύ των καὶ ἤκαμαν γράμματα πώς ἤλαβεν ὁ καθένας,

γονιν τὸ κάθε μέρος τὰ ἔχοντά του, καὶ νὰ μὴν ἔχῃ τὸ ἔναν μέρος νὰ γυρέψῃ καὶ τὸ
ἄλλο οὔτε ἔσμιξιν, οὔτε ἄλλο τι. Μετὰ ταῦτα ἥλαβεν ἡ Μαρία ἄλλον ἀνδραν, διὰ
τοῦτο πάλιν ἥλθαν εἰς ἐτερην διαφοράν, γυρεύοντας δὲ Γεώργης ἔξοδα ἀπὸ αὐτῆν.
Διὰ τοῦτο ἐπαραστάθησαν μὲ δὲ λογος τὸν προεστοὺς τοῦ χωρίου μας καὶ ἐτέρους ποὺ
ἥλαχαν ἀπὸ <ἄ>λλα χωρία καὶ οἱ ἐπίτροποι τῶν χωρίων καὶ ἔγινεν τὸ παρόν. Καὶ ἐπα-
ράτησεν δὲ Γεώργης ἀπὸ αὐτῆν ἐκ θελήματός του καὶ ἥλαβεν καὶ ἔξοδα μερικὰ ἀσε(λά-
για) – 20 – λέγω εἴκοσι. Διὰ τοῦτο ἀπομένουν ἀπὸ τὴν σήμερον ἀκαταζήτητοι καὶ ἔξω-
ρλησμένοι εἰς πὲρ τοῦ ἐτέρου, ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ τὸ ἔναν μέρος νὰ γυρέψῃ τὸ ἄλλο
πολὺν δλίγον, οὔτε ἔσμιξιν, οὔτε ἄλλο τι διαφορὰν πολὺν δλίγον, καὶ ποιοῦν τελείαν
ἔξόφλησιν περὶ πάντα ἀεὶ καὶ πάντοτε καὶ ἔγιναν εἰς πὲρ τοῦ ἄλλου ἵππον ἰσχάτ
καὶ τέλειον σούλφιν ἀμεῖν ταβανιάν. Καὶ ὅποιον μέρος ἀπὸ τὸν δύο των γυρεύσῃ
νὰ ἐνοχλήσῃ τὸ ἄλλο μέρος ἀπὸ καμίαν διαφορὰν ἢ νὰ γυρεύσῃ νὰ ζημιώσῃ τὸν
ἄλλον ὅσον τὸ ἔνα μέρος ὅσον τὸ ἄλλο, νὰ δίνῃ τὸν εὑρισκομένου ἀγᾶ μας ἀσελάνια
πεντακόσια, νὰ τὰ πληρώνῃ ὁ παρήκοος ποὺ ἀνοχλήσῃ τὸν ἄλλον ἀνεμπόδιστος, καθὼς
ἔστερξαν. Ἀκόμη καὶ διὰ τὰ προγεγραμμένα γράμματα, ποὺ εἶχαν καμωμένα ἀρα-
μεταξύ των, πόλιτζες καὶ ἀλμπαράνους, καὶ ἔχαμησαν, ἀπὸ τὴν σήμερον δμολογοῦν
τὰ δύο μέρη πῶς νὰ μένουν ἄκυρα καὶ ἀνίσχυρα, καὶ ἐποῦτο τὸ γράμμαν νὰ ἔχῃ
τὸ κύρος καὶ τὸ βέβαιον. Ἀκόμη καὶ διὰ τὰ ἐμπασίδαι ποὺ τῆς εἶχαν προγεγραμμένα
καὶ τοῦ τὰ ἔχει πονλημένα, νὰ ἔχῃ αὐτὴ ἡ πούληση τὸν τόπον της, νὰ εἴναι εἰς τὸν
Γεώργιον πάντη ἐλεύθερα, οὔτε ἀπὸ τὰ σπίτια τὰ διπόλια ποὺ ἦτον ἐμπατίκι νὰ εἴναι
καὶ αὐτὰ εἰς τὸν Γεώργην, νὰ μὴν ἔχῃ νὰ κάμῃ ἡ Μαρία πολὺν δλίγον. Καὶ ἔγιναν
τὰ πάντα ἵππον. Λι' οὖ εἰς ἐνδειξιν ἐγράφη καὶ τὸ παρόν ἐν ἐτεί – 1759, Αὐγούστῳ
– 23 – Μάρτυρες.

- + παπα Νικολις μαλουρις
- + Χαζή γιανις προεστὸς θολουποταμι
- + παπα νικολας τριάνταφιλος καλαμοτουσις
- + χατζηγεοργης μουτζακη –
- + χατζινικολιν –
- + γεοργις μπαρ πακην –
- + σιδορος γιαμονιτακιν
- + σταματης κιρακοδης αμμολια –
- + μιχαλις σαρδανινὸς καλαμοτι
- + παπα μιχαλης φαρούδην καὶ γεροντας.
- + περος λιακη γεροντας
- + γεοργις του διμιτρι –
- + παπ(ᾶ) διμιτρις δεκοκτουδιν και νοταριος.

35 .

40

